

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 290/2026
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Марка Миловановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Миловановића, адвоката Дејана Јакшића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 Спк 1/25 од 25.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Миловановића, адвоката Дејана Јакшића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 Спк 1/25 од 25.11.2025. године, тако што Врховни суд, на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном Марку Миловановићу, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

Дана 16.07.2025. године, у Гложану, на државном путу 1Б реда број 12, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, при чему је знао да је његово дело забрањено, управљајући путничким моторним возилом регистарске ознаке ... и крећући се наведеним путем, смером од Бегеча ка Челареву, заустављен на 147 km пута од стране полицијских службеника ПС Бачки Петровац, АА и ББ, који су вршили контролу брзине учесника у саобраћају радарским уређајем, а с обзиром да се кретао брзином већом од дозвољене, ометао службена лица Министарства унутрашњих послова у вршењу службене дужности, на начин што се, пошто је полицијском службенику АА предао личну карту

и возачку дозволу, оглушио о јасно дату наредбу полицијског службеника да изађе из возила како би се извршио преглед лица и возила, без одобрења напустио место где је заустављен и наставио кретање возилом у смеру ка Челареву, а потом се возилом упутио у смеру ка Бегечу, не заустављајући се ни након што су именовани полицијски службеници, када су га поново уочили, кренули за њим службеним полицијским возилом са укљученом звучном и светлосном сигнализацијом, оглушујући се о наредбу полицијских службеника издату путем мегафона из службеног возила да се заустави, већ се зауставио тек након што је сустигнут од стране полицијског возила на 152 km поменутог пута,

- чиме би извршио кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру,

док га за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, Врховни суд **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци.

У непреиначеном делу првостепена пресуда остаје неизмењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск 30/25 (Кти 79/25) од 05.08.2025. године, закључен између јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и окривљеног Марка Миловановића, са браниоцем, адвокатом Дејаном Јакшићем, па је окривљени Марко Миловановић оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му утврђена казна затвора у трајању од четири године и десет месеци и због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и једног месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.07.2025. године до 07.08.2025. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана уз примену електронског надзора од 07.08.2025. године па надаље. Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног је одузето 4.997,87 грама опојне дроге канабис, а на основу члана 87. КЗ изречена му је мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 Спк 1/25 од 25.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Марка Миловановића и његовог браниоца, адвоката Дејана Јакшића, а пресуда Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Марка Миловановића, адвокат Дејан Јакшић, због повреде закона, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без означавања конкретне повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд

усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, с тим да из образложења захтева произилази да у погледу кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, бранилац окривљеног захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Миловановића, адвокат Дејана Јакшића, указује да је доношењем побијаних пресуда, којима је прихваћен споразум о признању кривичног дела Ск 30/25 од 05.08.2025. године, закључен између јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и окривљеног са браниоцем и окривљени, између осталог, оглашен кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари. Ово због тога што је након доношења првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела, а пре доношења пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 Спк 1/25 од 25.11.2025. године, окривљени Марко Миловановић, поводом истог животног догађаја, оглашен одговорним за прекршаје из члана 331. став 1. тачка 90) у вези члана 306. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 331. став 1. тачка 47) у вези члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и то пресудом Прекршајног суда у Бачкој Паланци Пр 1126/25 од 26.09.2025. године, која је постала правноснажна 09.10.2025. године.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије прописано је да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а којим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења лица за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Из цитираних одредби јасно произилази да је забрањено кривично гоњење или суђење за кажњиво дело, уколико оно произилази из истих чињеница или чињеница које су у битном исте, а које су предмет дела које је већ правноснажно пресуђено.

Европски суд за људска права је кроз одлуку Великог већа у предмету Золотукин против Русије од 10.02.2009. године (број представке 14939/03) стао на становиште да су чињенице једини критеријум за оцену истовестности дела и да је метод примене чињеница као критеријума, у односу на метод правне квалификације, сигурнији за појединца, при чему је и у пресудама Марести против Хрватске од 25.06.2009. године (број представке 55759/07) и Муслија против Босне и Херцеговине од 14.01.2014. године (број представке 32042/11), примењен чињенично утемељени приступ за разлику од приступа утемељеног на идентитету правних квалификација дела или идентитету заштићених добара.

Из списка предмета произилази да је прекршајни поступак покренут захтевом за покретање прекршајног поступка ПС Бачки Петровац број 4-626-00141/25 од 16.07.2025. године и да је пресудом Прекршајног суда у Бачкој Паланци Пр 1126/25 од 26.09.2025. године, која је постала правноснажна 09.10.2025. године, а према којој је чињенично стање сходно члану 93. став 3. Закона о прекршајима утврђено без саслушања окривљеног, окривљени Марко Миловановић, у тачки 1. оглашен одговорним због тога што је „Дана 16.07.2025. године у 09.52 часова, државним путем 1Б реда број 12 у СО Бачки Петровац управљао путничким возилом регистарских ознака ... из смера Бегеча ка Челареву, где је био на 147 km пута код Лукоил бензинске пумпе заустављен, а након што је полицијским службеницима дао личну карту и возачку дозволу одмах се самовољно укључио у саобраћај, а да пре тога није добио дозволу полицијског службеника да то може да уради и напустио место контроле“ чиме је као возач учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 90) у вези члана 306. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара и пет казних поена.

Истом пресудом, у тачки 2. окривљени Марко Миловановић оглашен је одговорним и због тога што је „Након напуштања места где је контролисан наставио да управља возилом у правцу Челарева, а затим у правцу Бегеча, а патрола полиције је кренула у потеру за возилом дајући светлосне и звучне сигнале, плаво светло и сирена да би се возач зауставио, међутим исти је повећао брзину и наставио кретање, иако је и преко разгласа из службеног возила издата усмена наредба за заустављање уз додатну светлосну и звучну сигнализацију, и наизменично паљење дугих и кратких светала, али возач није зауставио своје возило упркос издатим наредбама, нити је извршио пропуштање нити омогућио мимоилажење, претицање односно обилажење возила под пратњом до места када је патрола након пређених додатних 3 km успела да га сустигне, дакле возач није поступио по знаковима и наредбама које је дао полицијски службеник“, чиме је као возач учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 47) у вези члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 40.000,00 динара и шест казних поена, те ја након што му је због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 54) у вези члана 187. став 2. Закона о

безбедности саобраћаја на путевима, за које је такође оглашен одговорним у тачки 3. ове пресуде, утврђена новчана казна у износу од 30.000,00 динара и осам казних поена, осуђен на јединствену новчану казну у износу од 90.000,00 динара и укупно 19 казних поена и изречена му је заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од десет месеци.

Кривични поступак против окривљеног Марка Миловановића покренут је доношењем наредбе о спровођењу истраге јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Кти 79/25 од 18.07.2025. године због постојања оправдане сумње да је, поред кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, извршио и кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Из описа радњи кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, које је окривљеном Марку Миловановићу стављено на терет оптужницом Ск 30/25 (Кти 79/25) од 05.08.2025. године и било, између осталог, предмет споразума о признању кривичног дела Ск 30/25 (Кти 79/25) од 05.08.2025. године, који је прихваћен побијаном пресудом Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године, произилази да је окривљени „Дана 16.07.2025. године, у Гложану, на државном путу 1Б реда број 12“, управљајући путничким моторним возилом регистарске ознаке ..., „и крећући се наведеним путем, смером од Бегеча ка Челареву, заустављен на 147 km пута од стране полицијских службеника ПС Бачки Петровац, АА и ББ, који су вршили контролу брзине учесника у саобраћају радарским уређајем, а с обзиром да се кретао брзином већом од дозвољене, ометао службена лица Министарства унутрашњих послова у вршењу службене дужности, на начин што се, пошто је полицијском службенику АА предао личну карту и возачку дозволу, оглушио о јасно дату наредбу полицијског службеника да изађе из возила како би се извршио преглед лица и возила, без одобрења напустио место где је заустављен и наставио кретање возилом у смеру ка Челареву, а потом се возилом упутио у смеру ка Бегечу, не заустављајући се ни након што су именовани полицијски службеници, када су га поново уочили, кренули за њим службеним полицијским возилом са укљученом звучном и светлосном сигнализацијом, оглушујући се о наредбу полицијских службеника издату путем мегафона из службеног возила да се заустави, већ се зауставио тек након што је сустигнут од стране полицијског возила на 152 km поменутог пута“.

Из изнетог произлази да се чињенични опис кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и наведених прекршаја, односи на истог окривљеног, на исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, као и на суштински исте радње окривљеног. Поводом тог догађаја вођена су два одвојена поступка против окривљеног и то прекршајни поступак који је покренут захтевом за покретање прекршајног поступка ПС Бачки Петровац број 4-626-00141/25 од 16.07.2025. године и кривични поступак који је покренут након два дана, доношењем наредбе о спровођењу истраге јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Кти 79/25 од 18.07.2025. године. Дакле, ова два поступка су у једном периоду вођена истовремено, а у време када је пресуда Прекршајног суда у Бачкој Паланци Пр 1126/25 од 26.09.2025. године, постала правноснажна 09.10.2025. године, кривични поступак још увек није правноснажно окончан, обзиром да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 Спк 1/25, којом су одбијене као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца и

потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године, донета 25.11.2025. године.

Имајући у виду да се чињенични опис наведених прекршаја из члана 331. став 1. тачка 90) у вези члана 306. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, из тачке 1. правноснажне пресуде Прекршајног суда у Бачкој Паланци Пр 1126/25 и члана 331. став 1. тачка 47) у вези члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима из тачке 2. те пресуде, односи на истог окривљеног и на исти животни догађај, који се одиграо у исто време, на истом месту и са истим инкриминисаним радњама окривљеног, то је, по оцени овог суда, у конкретном случају, правноснажно окончање прекршајног поступка према окривљеном Марку Миловановићу представљало трајну сметњу за његово кривично гоњење због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру јер је реч о правноснажно пресуђеној ствари, о чему је другостепени суд, према стању у списима, имао сазнања обзиром да је бранилац окривљеног, у прилогу жалбе изјављене против првостепене пресуде којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела, изјављене због постојања разлога из члана 338. став 1. ЗКП, другостепеном суду доставио пресуду Прекршајног суда у Бачкој Паланци Пр 1126/25 од 26.09.2025. године. Погрешан је, у том смислу, закључак другостепеног суда да чињенични опис прекршаја не садржи опис радњи кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, које је окривљени предузео након што је без одобрења напустио место на ком је заустављен од стране полицијских службеника и наставио кретање возилом у смеру ка Челареву и да се због тога у описаним радњама, обзиром да су наведене радње које представљају прекршај из члана 331. став 1. тачка 47) у вези члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, описане у тачки 2. наведене пресуде Прекршајног суда у Бачкој Паланци.

Сходно наведеном, другостепени суд је био дужан да, правилном применом закона, према окривљеном Марку Миловановићу на основу члана 318. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 338. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи првостепену пресуду и одбије споразум о признању кривичног дела, јер је правноснажно окончање прекршајног поступка према окривљеном Марку Миловановићу представљало трајну сметњу за његово кривично гоњење за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, које је уз кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, било предмет споразума о признању кривичног дела Ск 30/25 (Кти 79/25) од 05.08.2025. године, који је прихваћен побијаном пресудом Вишег суда у Новом Саду Спк 32/25 од 07.08.2025. године. Пропуштајући да то учини, другостепени суд је на штету окривљеног учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, обзиром да је у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, а на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дејана Јакшића.

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Миловановића, адвоката Дејана Јакшића и, на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је отклањајући учињену повреду закона, применом члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном Марку Миловановићу одбио оптужбу за кривично дело ометање

овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Како услед одбијања оптужбе за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, нема ни претходно утврђене казне за исто, а ни јединствене казне на коју је окривљени правноснажно осуђен побијаним пресудама за то дело и за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, Врховни суд је побијане пресуде у том делу преиначио у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног Марка Миловановића, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је побијаном првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну у трајању од 4 (четири) године и 10 (десет) месеци, која је за ово кривично дело претходно утврђена споразумом о признању кривичног дела Ск 30/25 (Кти 79/25) од 05.08.2025. године.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић